

4. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 1 листопада 1950 р. (затверджена членами Ради Європи): Конвенцію ратифіковано Законом України № 475/97-ВР від 17 липня 1997 р. Офіційний вісник України від 16.04.1998. 1998. № 13, / № 32 від 23.08.2006. С. 270.

5. Кодекс поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку, затверджений резолюцією Генеральної Асамблеї ООН № 34/169 від 17 грудня 1979 р. URL: http://pravo.org.ua/files/Criminal%20justice/PS_05_4_2_001.pdf

6. Основоположні принципи застосування сили та вогнепальної зброї службовцями органів правопорядку ООН від 1990 р. (прийняті восьмим Конгресом ООН з попередження злочинності та поводження з порушниками, Гавана, Куба, 27 серпня – 7 вересня 1990 р.). URL: http://pravo.org.ua/files/Criminal%20justice/FileName_001.pdf.

7. Кодекс поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку 17 грудня 1979 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_282/print1493795728680849

УДК 343.2

ПОНЯТТЯ ТА ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

CONCEPT AND ELEMENTS OF THE MECHANISM OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT OF VOLUNTEER ACTIVITY IN UKRAINE

Сірко В.С.,

аспірант кафедри адміністративного права та адміністративного процесу

Одеський державний університет внутрішніх справ

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних теоретико-правових проблем адміністративного права адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності в Україні. Механізм адміністративно-правового забезпечення розповсюджується на певну сферу суспільних відносин, а його основним завданням є упорядкування суспільних відносин, щоб надалі мати змогу впливати на них. Однією з таких сфер суспільних відносин є волонтерство. У зв'язку з тим, що адміністративно-правове забезпечення волонтерської діяльності полягає у виявленні та створенні адміністративних засад та інструментарію реалізації адміністративно-правових відносин у цій сфері, а також охороні та гарантуванні прав, свобод і законних інтересів суб'єктів цих відносин на основі правових норм. Механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності потрібно розглядати крізь призму механізму адміністративно-правового регулювання та взяти його за основу під час формулювання відповідних положень.

Ключові слова: волонтерство, волонтерська діяльність, правове забезпечення, правове регулювання, механізм адміністративно-правового забезпечення, елементи механізму адміністративно-правового забезпечення.

В статье анализируется одна из теоретических проблем административного права – административно-правовое обеспечение волонтерской деятельности в Украине. Механизм административно-правового обеспечения воздействует на определенную сферу общественных отношений. Основной задачей механизма правового обеспечения является управление общественными отношениями в сфере волонтерской деятельности. Механизм административно-правового обеспечения волонтерской деятельности возможно рассматривать сквозь призму механизма административно-правового регулирования общественных отношений и учитывать их при формировании выводов.

Ключевые слова: волонтерство, волонтерская деятельность, правовое обеспечение, правовое регулирование, механизм административно-правового обеспечения, элементы механизма административно-правового обеспечения.

The article analyzes one of the theoretical problems of the administrative law – administrative and legal support of the volunteerism in Ukraine. When writing the article, the works of scientists of the general theory of law, constitutional, administrative and other branches of law are analyzed. They considered the concept of the mechanism of administrative support in various spheres of activity and its components.

Volunteering is the way of supporting, custody, helping people, interacting with people to solve common problems together. This activity should be regulated both at the legislative, organizational and functional levels. The process of regulating volunteer activities is carried out through the mechanism of the administrative and legal regulation.

The mechanism of the administrative and legal support influences a certain sphere of social relations. The main task of the mechanism of legal enforcement is the management of public relations. It has its own peculiarities that give grounds for allocating the mechanism of legal support into an independent kind of influence on the behavior of the participants in public relations, endowed with rights and obligations, for not complying with the rules by those who are brought to justice.

The mechanism of the administrative and legal support is the corresponding process of achieving the goal and its peculiarity is the impact on participants in public relations. The purpose of the mechanism for providing volunteer activity is the creation by the state of the appropriate rules of the behaviour, ensuring the legitimate rights and interests of the subjects of these relations and acting as their guarantor.

Elements of the mechanism of the administrative and legal support include: 1) the rules of administrative law; 2) the acts of the application of law; 3) the acts of the interpretation of law; 4) the administrative and legal relations; 5) the administrative agreements; 6) the ways of the legal regulation.

The mechanism of the administrative and legal support of the volunteer activity can be viewed through the prism of the mechanism of the administrative and legal regulation of the public relations and taken into account when drawing conclusions.

The author develops and defines the mechanism of the administrative and legal support for the volunteer activity as the process of regulating social relations that have evolved in the sphere of volunteer activity, and the system of certain legal means with the help of which the state determines the behavior of the subjects of these relations, accomplishing regulatory and security functions and acting as a guarantor of their rights, freedoms and legitimate interests.

Key words: volunteering, volunteerism, legal support, legal regulation, mechanism of administrative and legal support, elements of the mechanism of administrative and legal support.

Мета статті – на основі теорії адміністративного права, аналізу відповідних нормативно-правових актів, праць учених та інших джерел з'ясувати поняття та елементи механізму адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності в Україні.

Виклад основного матеріалу. Ступінь розвитку волонтерського руху в Україні може слугувати індикатором зрілості суспільства, його готовності до само модернізації, спрямованої на досягнення європейської якості життя. Його суттєва активізація з кінця 2013 року у період

Революції гідності, анексії Криму та воєнних подій на Донбасі свідчить про безальтернативність українського вибору на користь європейських цінностей верховенства права, демократії, прав і свобод людини. При цьому становлення України як соціальної, правової та демократичної держави передбачає глибоке усвідомлення владою значущості волонтерства для набуття державою цих якостей, що має відбиватися у відповідних діях владних інституцій на сферу волонтерської діяльності, можна стверджувати, що саме сукупність таких дій, спрямованих на забезпечення функціонування та ефективний розвиток сфери, розв'язання проблем, що виникають, і визначення шляхів удосконалення механізму адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності [1, с. 73].

Правове забезпечення завжди здійснюється завдяки особливому «інструментарію», притаманному лише правовому механізму, покликаному юридично гарантувати досягнення цілей, які ставить законодавець, видаючи або санкціонуючи юридичні норми в межах певних типів – «моделей» юридичного впливу [2, с. 348].

Така категорія, як «механізм», на думку професора О.М. Литвинова, відіграє в житті людини досить значну роль, оскільки вона застосовується практично в усіх сферах життєдіяльності суспільства, але особливо – у сфері суспільних відносин, де, як правило, пов'язується зі здійсненням певного явища, процесу, реалізацією відносин [3, с. 102].

На думку С.В. Діденко, механізм адміністративно-правового забезпечення розповсюджується на певну сферу суспільних відносин, а його основним завданням є упорядкування суспільних відносин, щоб надалі мати змогу впливати на них [4, с. 464].

Як зазначає С.С. Алексєєв, право виникає тому, що відповідно до вимог економічного базису на певній стадії розвитку суспільства необхідно за допомогою юридичних засобів упорядкувати суспільні відносини, увести їх у певні межі, забезпечити їх подальший розвиток, тобто відповідним чином юридично впливати на них [5, с. 12].

У зв'язку з тим, що адміністративно-правове забезпечення волонтерської діяльності полягає у виявленні та створенні адміністративних засад та інструментарію реалізації адміністративно-правових відносин у цій сфері, а також охорони та гарантуванні прав, свобод і законних інтересів суб'єктів цих відносин на основі правових норм, на нашу думку, механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності потрібно розглядати крізь призму механізму адміністративно-правового регулювання та брати його за основу під час формулювання відповідних висновків.

На думку С.Г. Стеценко, механізм адміністративно-правового регулювання суспільних відносин розуміється як категорія, що виражає процес переведення нормативності права в упорядкованість суспільних відносин, які нормами цієї галузі права регулюються. Інакше кажучи, правові норми, які використовуються в адміністративному праві, самі по собі статичні, а в рух вони приводяться саме за допомогою механізму адміністративно-правового регулювання [6, с. 212].

Механізм правового регулювання має свої особливості, які дають підстави виокремити його в самостійний вид впливу крізь правовідносини на поведінку адресатів – учасників суспільних відносин, наділених взаємними правами, обов'язками, відповідальністю, інакше – заборонами, дозволами [4, с. 464].

Наведене дає можливість визначити, що механізм адміністративно-правового забезпечення – це певна процедура задля досягнення відповідної цілі, а його особливостями є коло учасників, на яких розповсюджується його вплив, і спосіб їхньої поведінки.

На думку С.С. Алексєєва, механізм правового регулювання – це сукупність юридичних засобів, за допомогою яких забезпечується правовий вплив на суспільні відносини [5, с. 15].

Відзначимо важливі для розуміння сутності механізму правового регулювання положення наведеного визначення. По-перше, у ньому акцентується увага на різноманітності юридичних засобів, за допомогою яких право надає регулюючий вплив. Упорядкувати суспільні відносини за допомогою одного елементу механізму правового регулювання неможливо. Саме тому автор говорить про «сукупність юридичних засобів». По-друге, ця сукупність забезпечує правовий вплив на суспільні відносини загалом, що дає можливість використати для цієї мети всі юридичні засоби, «взяті в єдності». Тільки така єдність зводить різні юридичні засоби в системне утворення – «механізм правового регулювання».

Як динамічна категорія, процес правового регулювання складається з трьох основних стадій: перша – регламентація суспільних відносин, яка потребує правового опосередкування; друга – дія юридичних норм, унаслідок яких виникають або змінюються правовідносини; третя – реалізація суб'єктивних юридичних прав та обов'язків [5, с. 16]. Цим стадіям відповідають три складові механізму правового регулювання: правовідносини, юридичні норми, акти реалізації суб'єктивних прав та обов'язків [7, с. 742].

Це означає, що спочатку механізм правового забезпечення встановлює поведінку певних учасників відносин у галузі волонтерської діяльності, прописуючи їх у правових нормах, а потім починається їхня дія та безпосередня реалізація.

М.С. Кельман та О.Г. Мурашин у підручнику «Загальна теорія права» зазначають, що мета механізму правового регулювання – забезпечити безперешкодний рух інтересів суб'єктів до цінностей, тобто гарантувати їх справедливе задоволення. Ця головна, змістова ознака пояснює значущість цієї категорії та показує, що роль механізму правового регулювання полягає в усуненні можливих перепон, які стоять на шляху здійснення інтересів суб'єктів. Механізм правового регулювання – специфічний юридичний «канал», який з'єднує інтереси суб'єктів із цінностями і доводить процес управління до логічного результату [8, с. 207].

Саме тому метою механізму адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності є встановлення державою певних правових засад, які забезпечують законні права та інтереси суб'єктів цих відносин і виступають гарантом публічних суспільних інтересів у цій сфері.

На думку С.І. Хом'яченко, механізм адміністративно-правового регулювання – це система правових засобів, за допомогою яких забезпечується результативний правовий вплив на суспільні відносини, і це поняття дає змогу не тільки зібрати разом явища правової діяльності (норми, правовідносини, юридичні акти тощо), окреслити їхню цілісність, а й подати їх у вигляді, що працює та системно впливає [9, с. 11].

І.П. Голосніченко під механізмом адміністративно-правового регулювання розуміє сукупність адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюється вплив на відносини, що виникають у процесі реалізації державної виконавчої влади [10, с. 14].

О.І. Остапенко у своїй статті «Наукові уявлення про механізм адміністративно-правового регулювання» [11] пропонує визначення механізму адміністративно-правового регулювання як системи наділених владними повноваженнями суб'єктів (органи державної влади та управління) щодо застосування правових засобів із метою правового впливу на суспільні відносини в інтересах фізичних та юридичних осіб [11, с. 148].

Аналізуючи викладене, надамо визначення механізму адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності – це процес упорядкування суспільних відносин, що складаються у сфері волонтерської діяльності, і система певних правових засобів, за допомогою яких держава визначає поведінку суб'єктів цих відносин, таким способом виконуючи регулятивну та охоронну функції для гарантування їхніх прав, свобод і законних інтересів.

Перед тим, як розглянемо елементи адміністративно-правового забезпечення, звернемось до наукових позицій із приводу трактування цього явища. Згідно із загальною теорією права, до елементів механізму правового забезпечення належать такі: юридичні норми, нормативно-правові акти, акти офіційного тлумачення, юридичні факти, правовідносини, акти правореалізації, правосвідомість і режим законності та правопорядку, який впроваджується внаслідок досягнення цілей правового регулювання. Кожній стадії правового забезпечення відповідають специфічні елементи механізму правового забезпечення, місце яких у механізмі зумовлене їхньою функціональною роллю. Функціонування механізму правового забезпечення відрізняється послідовністю: кожен з його елементів вступає в дію на певній стадії [12, с. 101]. Тобто залежно від стадії адміністративно-правового забезпечення суспільних відносин будуть різнитись і елементи його здійснення.

На думку І.П. Голосніченко, до структурних елементів механізму адміністративно-правового забезпечення належать такі: норми адміністративного права, адміністративно-правові відносини, акти тлумачення норм адміністративного права й акти реалізації адміністративно-правових норм і відносин [10, с. 14].

О.І. Остапенко включає до елементів механізму такі: 1) норми адміністративного права; 2) акти тлумачення норм адміністративного права; 3) акти застосування норм адміністративного права; 4) адміністративно-правові відносини, що виникають, реалізуються та припиняються під час застосування норм адміністративного права; 5) державно-владні повноваження суб'єктів адміністративно-правового регулювання. Крім того, автором вказується, що цей перелік елементів як складових частин механізму адміністративно-правового регулювання не є остаточним. Він може змінюватися, доповнюватися залежно від напрямів наукових досліджень і проблем, що вирішуються дослідниками [11, с. 148].

Зокрема, до системи елементів механізму адміністративно-правового регулювання В.В. Галуцько, В.І. Курило, С.О. Короед відносять норми адміністративного права та їх зовнішнє вираження – джерела адміністративного права, принципи адміністративного права, тлумачення норм адміністративного права, адміністративно-правові відносини, адміністративно-правовий статус суб'єктів публічної адміністрації, індивідуальні адміністративні акти суб'єктів публічної адміністрації, форми адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації та методи, адміністративно-правові режими, адміністративні процедури, ефективність адміністративно-правового регулювання [13, с. 106].

А.М. Вітченко до елементів механізму правового регулювання відносить норми права, акти застосування права та діяльність організацій і посадових осіб щодо втілення їх у життя. На його думку, представлену структуру механізму можна вважати класичною, оскільки означені елементи утворюють довершену систему правового забезпечення [14, с. 509].

Зі свого боку професор З.С. Гладун, розглядаючи механізм адміністративно-правового регулювання, виділяє в ньому елементи механізму та функціональні складові частини механізму. До елементів належать норми права, акти реалізації норм права, правові. До функціональних складових частин механізму адміністративно-правового регулювання належать юридичні факти, правова свідомість і правова культура, законність, акти тлумачення норм права, акти застосування норм права [15, с. 117].

Отже, узагальнюючи, можна стверджувати, що існує

дві позиції вчених щодо визначення складових частин механізму адміністративно-правового регулювання: одні перераховують всі можливі елементи, інші виокремлюють тільки ті, які, на їхню думку, головні.

На мою думку, що стосується елементів адміністративно-правового забезпечення, то варто погодитись із думкою Х.П. Ярмакі, який до них відносить норми права (нормативні акти), правовідносини, акти тлумачення й застосування норм права, адміністративні договори та способи правового регулювання (дозволяння, дозвіл, заборона) [16, с. 83], при цьому до елементів механізму забезпечення волонтерської діяльності варто віднести такі:

1) норми права, що містяться у різних нормативно-правових актах, регулюючих волонтерську діяльність: закони України «Про волонтерську діяльність», «Про благодійну діяльність», «Про пробацію» тощо;

2) акти застосування права та діяльність волонтерських організацій і посадових осіб із втілення їх у життя (форми та методи), як, наприклад, підписання договору благодійною організацією з волонтером;

3) тлумачення адміністративних приписів у цій сфері як процес доведення та уточнення їхнього змісту;

4) адміністративно-правові відносини, які базуються на адміністративно-правових нормах і виникають та здійснюються на їхній основі;

5) адміністративні процедури діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері забезпечення волонтерської діяльності, наприклад надання дозволу на пересування за межі України волонтерам.

Висновки. Аналіз механізму адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності та його елементів дає можливість сформулювати такі висновки:

– механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності можливо розглядати крізь призму механізму правового регулювання, оскільки він є однією з провідних категорій адміністративного права, за допомогою якої здійснюється ефективний вплив на поведінку суб'єктів права та має суміжні до виконання завдання поряд із категорією правового забезпечення;

– механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності регулює всі суспільні відносини, що виникають у сфері волонтерської діяльності, а його основне завдання – упорядкування всіх можливих суспільних відносин у цій сфері;

– механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності – це певний процес, тобто спрямований рух задля досягнення визначеної цілі, а його особливостями є коло учасників, на яке розповсюджується його вплив, і спосіб їхньої поведінки;

– механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності спочатку встановлює поведінку певних учасників відносин у ній, прописуючи їх у правових нормах, тільки після цього починається їхня дія та безпосередня реалізація;

– основною його метою є встановлення певних правових засад, які забезпечують законні права та інтереси суб'єктів цих відносин і виступають гарантом публічних суспільних інтересів у цій сфері.

Отже, механізм адміністративно-правового забезпечення волонтерської діяльності – це процес упорядкування суспільних відносин, що складаються у сфері волонтерської діяльності, і система певних правових засобів, за допомогою яких держава визначає поведінку суб'єктів цих відносин, таким способом виконуючи регулятивну та охоронну функції для гарантування їхніх прав, свобод і законних інтересів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Голуб В.Л. Сутність державної політики у сфері волонтерської діяльності та особливості її впровадження в Україні. Актуальні проблеми державного управління. 2014. Вип. 4. С. 73–77. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2014_4_20 (дата звернення: 20.06.2018).
2. Алексеев С.С. Общая теория права: курс лекций: в 2 т. Москва: Юрид. лит., 1982. Т. 1. 542 с.

3. Литвинов О.М. Соціально-правовий механізм протидії злочинності в Україні: монографія. Харків: ХНУВС, 2008. 446 с.
4. Діденко С.В. Поняття та елементи механізму адміністративно-правового забезпечення обігу та застосування зброї в Україні. Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія». / Голов. ред. М.В. Афанасьєва. МОН України, НУ «ОЮА». Одеса: Юрид. літ., 2015. Т. 16 С. 463–469.
5. Алексеев С.С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве. Москва, : Юрид. лит., 1966. 187 с.
6. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посібник. Київ: Атіка, 2007. 624 с.
7. Плугатар Т.А. Сутність механізму адміністративно-правового регулювання діяльності міліції України. Форум права. 2011. № 2. С. 741–744. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/20112/11ptadmu.pdf> (дата звернення: 20.06.2018).
8. Кельман М.С., Мурашин О.Г. Загальна теорія права: підручник для студ. вищ. навч. закл. Київ: НАВСУ, Кондор, 2002. 353 с.
9. Хом'яченко С.І. Особливості механізму адміністративно-правового регулювання цивільної авіації. Юридичний вісник. 2014. № 2 (31). С. 11–13.
10. Голосніченко І.П. Адміністративне право України (основні категорії і поняття): посібник. Ірпінь, 1998. 108 с.
11. Остапенко О.І. Наукові уявлення про механізм адміністративно-правового регулювання. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2010. № 2. С. 142–149.
12. Волинка К.Г. Теорія держави і права: навч. посібник. Київ: МАУП, 2003. 240 с.
13. Адміністративне право України. Т. 1. Загальне адміністративне право: навч. посібник. / В.В. Галуцько, В.І. Курило, С.О. Короед, О.Ю. Дрозд та ін.; за ред. проф. В.В. Галуцька. Херсон: Гринь Д.С., 2015. 272 с.
14. Слабунова Ю.В. Структура адміністративно-правового механізму забезпечення прав громадян органами прокуратури. Форум права. 2013. № 2. С. 508–512.
15. Корсун С.І. Механізм адміністративно-правового регулювання запобігання фінансуванню тероризму. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція». Одеса: МГУ, 2010. С. 116–118.
16. Ярмакі Х.П. Механізм адміністративно-правового регулювання. Південноукраїнський правничий часопис. 2013. № 2. С. 81–87. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pupch_2013_2_30 (дата звернення: 20.06.2018).

УДК 336.226

МІСЦЕ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ У ПОДАТКОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

THE PLACE OF VALUE ADDED TAX IN THE TAX SYSTEM OF UKRAINE

Товкун Л.В.,

к.е.н., доцент кафедри фінансового права

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

У статті розглянуто місце непрямих податків у податковій системі, а саме – податку на додану вартість. Визначено етапи й особливості, які притаманні непрямим податкам; проаналізовано основні функції та фіскальну ефективність податку на додану вартість з урахуванням досвіду країн-членів ЄС.

Ключові слова: податкова система, податковий тягар, податкове законодавство, прямі податки, непрямі податки, податок на додану вартість, основні функції податку на додану вартість, адміністрування ПДВ, фіскальна ефективність ПДВ, відшкодування ПДВ.

В статье рассмотрено место косвенных налогов в налоговой системе, а именно выделен один из основных косвенных налогов – налог на добавленную стоимость. Определены этапы и особенности косвенных налогов; проанализированы функции и фискальная эффективность налога на добавленную стоимость с учетом опыта стран-членов ЕС.

Ключевые слова: налоговая система, налоговое давление, налоговое законодательство, прямые налоги, косвенные налоги, налог на добавленную стоимость, основные функции НДС, администрирование НДС, фискальная эффективность НДС, возмещение НДС.

Taxes are the important financial instrument of adjusting of economy of Ukraine. Therefore, clear attention which is spared by research workers to development and research of taxes. Taking into account that existing on this time in Ukraine the tax system is characterized internal inconsistency, by instability and complication, there is a necessity of development of mechanisms what would be instrumental in its optimization as for a taxpayer so for the state. It should be noted that at all variety of taxes which are set in the separate states, an important place in the tax system is occupied by indirect taxes, namely, tax value-added (VAT). It is related to that VAT has a wide base of taxation and is more neutral from point of influence on the process of acceptance of economic decisions in relation to investments and consumption. A VAT is a basic indirect tax in the countries of ES. In addition, his presence in the tax system of the state is the obligatory condition of its tacking to European Union.

Coming from the put purpose, important is dividing of taxes into lines and indirect. In spite of the fact that this question is the article of discussions and in our time, will mark that such classification of taxes is most widespread.

Examining an origin and stages of development of tax value-added (VAT) will mark that in history of tax right he is relatively the new type of indirect tax.

For today the production of VAT in Ukraine is regulated the section of the V Internal revenue code of Ukraine (Personal COMPUTER Ukraine) of important by the concordance of legal norms of Ukraine and European Union through this question there is adaptation of the Ukrainian legislation to the legislation of ES. Among directions of development and reformation of VAT in accordance it is possible to take with legislative acts: automation of processes of administration of VAT and electronic accounting; creation more outages, clear and effective system of administration of VAT; gradual decline of rate of VAT; a maintenance of favourable tax treatment is on operations from the supply of commodities (services) which have a social orientation but other. The decision of the put tasks will be given by possibility to promote fiscal efficiency of VAT by providing of plenitude and timeliness of receipt of tax in the State budget of Ukraine.

Key words: tax system, tax load, tax legislation, direct taxes, indirect taxes, tax, on a value added, basic functions of tax value-added, administrations of VAT, fiscal efficiency of VAT, compensation of VAT.

Важливою складовою розвитку економіки України та її інтеграції до ЄС є формування податкової системи, яка б могла забезпечити необхідними фінансовими ресурсами виконання основних функцій держави.

Зважаючи на те, що податки є важливим фінансовим інструментом регулювання економіки України, зрозуміла

увага, яку приділяють науковці до механізму їх розроблення та дослідження. З огляду на те, що існуюча сьогодні в Україні податкова система характеризується внутрішньою неузгодженістю, нестабільністю та складністю, виникає необхідність розроблення механізмів, які б сприяли її оптимізації як для платника податків, так і для держави.